

„Dobrze widzi się tylko sercem”

Recenzja powieści R.J Palacio „Cudowny chłopak”

Kilka lat temu miałam okazję przeczytać książkę pt. „Cudowny chłopak” autorstwa wybitnej amerykańskiej pisarki R.J Palacio wydawnictwa Albatros. W Polsce książka pojawiła się dopiero w 2014 roku i żałuję z obecnego punktu widzenia, że nie przeczytałam jej od razu. Jednak jako mała dziewczynka nie lubiłam czytać i nie rozumiałam, że literatura potrafi być tak fantastyczna i ciekawa. Po pewnym czasie zetknęłam się z artykułem opowiadającym o tej książce, było pod nim wiele pozytywnych opinii na temat tego dzieła. Postanowiłam więc przełamać swoją niechęć do czytania i poprosić rodziców o wymarzoną książkę. Nie musiałam długo czekać, bo swój egzemplarz dostałam chwilę później na 10 urodziny. Jeszcze tego samego wieczoru zaczęłam ją czytać. Od pierwszych strony tej powieści spodobał mi się główny wątek i to, w jaki sposób zostały przedstawione postacie. W bardzo krótkim czasie udało mi się ją przeczytać, co udowodnia, że książka jest ciekawa i łatwo „zatopić” się w fabule. Napisana narracją pierwszoosobową pomaga zagłębić się w tę fantastyczną historię i doświadczyć tego, co czuje główny bohater- August Pullman. Książka została zainspirowana prawdziwymi losami małej dziewczynki o wątliwej urodzie z powodu złego zmieszania genów. Ta kwestia jeszcze bardziej zachęca czytelników do refleksji.

Historia opowiada o małym, bezbronny chłopcu, który już w dzieciństwie zaznał wielu krzywd i nieprzyjemnych sytuacji ze strony środowiska zewnętrznego. Dzieło momentami wzrusza nas i pobudza tyle emocji, że jeszcze bardziej przywiązujemy się do głównego bohatera jak i do postaci drugoplanowych. Życie Augusta zmienia się, gdy jego bliscy podejmują decyzję o wystaniu chłopca do szkoły publicznej. Nie byłoby w tym nic nadzwyczajnego, gdyby nie fakt, że Auggie do tej pory uczony był w domu przez swoją mamę. Bohater czuje niepokój, przerażony jest wizją codziennego widywania się z rówieśnikami. Zdaje sobie sprawę, że jego wygląd zniechęca inne dzieci do zabawy z nim. W domu czuje się jak „ryba w wodzie” śpiewa, tańczy, śmieje się, ogląda filmy z rodzicami i gra w planszówki ze starszą siostrą. Wychodząc z domu, czuje się nieswojo, odnosi wrażenie jakby wszystkie osoby na ulicy się na niego patrzyły, a raczej na jego zdeformowaną twarz. W głębi duszy August pragnie mieć przyjaciół i żyć jak normalny chłopiec. Pierwsze dni w szkole wyglądają okropnie. Siedzenie samemu w czasie lunchu, na przerwie i nawet na lekcjach jest czymś, czego nikt nie chciałby doświadczyć. Codzienny płacz i coraz częstsze zamykanie się w sobie niepokoi jego rodziców. „Czy uda mu się znaleźć przyjaciół”? , „Czy

wrócido domowgo nauczania''?, „Jak poradzi sobie z presją ze strony rówieśników''?- te pytania towarzyszą nam od samego początku książki. Aby na nie odpowiedzieć, należy najpierw przeczytać książkę, która jest naprawdę tego warta.

Uważam, że to dzieło warte jest przeczytania jak i polecenia. Pełna przeciwności losu opowieść pomaga nam zobrazować, jak ludzie patrzą na osoby o odmiennym wyglądzie. Historia mądra i piękna o potędze miłości, akceptacji, o uczuciach ważnych w życiu dziecka. Niektóre sytuacje naprowadzają nas na odczucia osób najbliższych, wrogów i prawdziwych przyjaciół, osoby nielubianej przez większość społeczeństwa. Książka napisana językiem prostym pozwala przeczytać ją każdemu- od najmłodszych czytelników zaczynających dopiero przygodę z tym magicznym światem książki do najstarszych wielbicieli literatury zagranicznej jak i polskiej. Dla osób nieprzepadających za książkami znajdzie się rozwiązanie, ponieważ na podstawie książki nakręcony został film, który też skradł serce milionów osób. W przypadku, kiedy już sama książka nie wzbudziła wielkich i szczególnych odczuć, warto obejrzeć film, który jest też bardzo refleksyjny, wzruszający i piękny.

Alicja Urakczyńców